

**УХВАЛА
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Карася Олександра Володимировича про відповідність Конституції України (конституційність) абзацу другого частини третьої статті 181 Сімейного кодексу України

Київ
15 січня 2025 року
№ 8-1(II)/2025

Справа № 3-214/2024(426/24)

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Юровська Галина Валентинівна (голова засідання),
Мойсик Володимир Романович (доповідач),
Різник Сергій Васильович,

розглянула на засіданні питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Карася Олександра Володимировича про відповідність Конституції України (конституційність) абзацу другого частини третьої статті 181 Сімейного кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Мойсика В.Р. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Карась О.В. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність статті 21, частинам першій, другій статті 24, частині першій статті 55 Конституції України (конституційність) абзац другий частини третьої статті 181 Сімейного кодексу України (далі – Кодекс), згідно з яким „спосіб стягнення аліментів, визначений рішенням суду, змінюється за рішенням суду за позовом одержувача аліментів“.

Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається таке.

Карась О.В. є платником коштів на утримання неповнолітньої доньки. Нововодолазький районний суд Харківської області рішенням від 6 грудня 2011 року визначив спосіб стягнення аліментів та їх розмір – $\frac{1}{4}$ частини від усіх видів заробітку (доходу) щомісячно, починаючи з 27 травня 2011 року до досягнення дитиною повноліття, але не менше 30 відсотків прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку, щомісяця.

У грудні 2023 року Карась О.В. звернувся до Личаківського районного суду міста Львова з позовом про зменшення розміру аліментів через зміну способу їх стягнення, визначеного рішенням суду, та просив установити розмір аліментів у твердій грошовій сумі – 3 000 грн, але не менше 50 відсотків прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку, щомісячно, починаючи з дня пред'явлення позову і до досягнення дитиною повноліття.

Личаківський районний суд міста Львова рішенням від 11 березня 2024 року, залишеним без зміни постановою Львівського апеляційного суду від 2 липня 2024 року, у задоволенні позову відмовив.

Зазначені судові рішення судів першої та апеляційної інстанцій Карась О.В. оскаржив у касаційному порядку до Верховного Суду, який ухвалою від 3 вересня 2024 року у відкритті касаційного провадження відмовив через малозначність справи.

Карась О.В. вважає, що застосований в його справі оспорюваний припис Кодексу дискримінаційно обмежує його право на звернення до суду з позовом про зміну способу стягнення аліментів та право обирати спосіб виконання обов'язку щодо утримання своєї дитини.

2. Розв'язуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі має міститися обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих приписів) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу неприйнятною, якщо її зміст і вимоги є очевидно необґрунтованими (частина четверта статті 77). Отже, суб'єкт права на конституційну скаргу, стверджуючи про невідповідність оспорюваного закону України (його окремих приписів) Основному Закону України, повинен навести аргументи, які б свідчили про обґрунтованість змісту і вимог конституційної скарги.

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України вважає, що твердження Карася О.В. щодо неконституційності абзацу другого частини третьої статті 181 Кодексу по суті зводяться до незгоди з існуючим законодавчим регулюванням порядку зміни способу стягнення аліментів та із судовими рішеннями в його справі, що не може вважатися належним обґрунтуванням тверджень про невідповідність Конституції України оспорюваного припису Кодексу в розумінні пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ [Ухвала Другого сенату Конституційного Суду України від 15 вересня 2021 року № 14-у(II)/2021].

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Карася Олександра Володимировича про відповідність Конституції України (конституційність) абзацу другої частини третьої статті 181 Сімейного кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Першої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**